

ת"פ 26525/12/15 - מדינת ישראל נגד סאדן עאמר, האדי עאמר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 26525-12-15 מדינת ישראל נ' עאמר ואח' 27 דצמבר 2017

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים
1. סאדן עאמר
2. האדי עאמר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נעמי משה

ב"כ נאשם 1 עו"ד שרון גואטה

נאשם 1 - בעצמו

מזר דין (נאשם 1)

1. נאשם 1, סאדן עאמר יליד 1981, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

לפי עובדות כתב האישום שתוקן בעניינם של שני הנאשמים, ביום 1.12.2015 בשעה 12:40 או בסמוך החזיק נאשם 1 ברובה ארוך קנה מסוג קלצ'ניקוב (להלן - "הרובה") וכן במחסנית ובה 18 כדורי 7.62 מ"מ התואמים לרובה ובמחסנית נוספת ובה 13 כדורי 9 מ"מ התואמים לאקדח.

נאשם 2 סייע להחזקת הנשק בכך שאפשר את החזקת הנשק ופעל למנוע גילוי.

2. כבר עתה יצוין כי בעניינם של נאשם 2, שהורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של סיוע להחזקת נשק, נתקשרו הצדדים בהסדר טיעון "סגור" שכובד על ידי, והוא נדון לעונש של 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס.

3. במסגרת ההסדר נערך תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם נשוי ואב לשני ילדים, עובד כנהג חלוקה. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ובהמשך רכש תעודת הנדסאי בניין, תחום בו לא עבד עקב היותו קורבן לתקיפה קשה שסיכנה את חייו. זמן קצר לפני מעורבותו בעבירה הנוכחית אובחנה אצל הנאשם בעיה רפואית בתפקוד הלב, הוא עבר טיפולים בקשר לכך ועודנו מטופל. הנאשם התחתן לראשונה בגיל 21 ועקב התנהגותו האלימה כלפי אשתו הראשונה השניים התגרשו. הנאשם שומר על קשר עם בתו בת ה-11 מנישואיו הראשונים.

שירות המבחן התרשם מאדם נורמטיבי דרך כלל, שפרט להרשעתו בעבר בעבירות אלימות כלפי אשתו הראשונה (בגינה ריצה עונש מאסר בן 15 חודשים), וכן בעבירות בניה ובהעסקת שב"ח, לא הסתבך בפלילים בשנים האחרונות. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בחסות שירות המבחן, נכח ברוב המפגשים אך הדף ניסיונות לעזור לו ושלל בעייתיות בהתנהגותו ובחירותיו. לדברי הנאשם הצטייד יחד עם אחיו בנשק לאחר שהותקף על ידי אחר, הושפל והיה בסערת רגשות. נערכה סולחה ליישוב הסכסוך. הנאשם התקשה להתייחס לחומרה שבהחזקת הנשק אך ביטא עמדות חברתיות השוללות החזקת נשק ושירות המבחן סבור כי להליך המשפטי נגדו אפקט מרתיע.

לדעת שירות המבחן רמת הסיכון במצבו להתנהגות אלימה הינה נמוכה, ואם יבצע עבירת אלימות חומרתה תהיה בינונית. כיוון שזו לנאשם עבירתו הראשונה מזה תשע שנים המליץ שירות המבחן לגזור עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

4. בדיון שהתקיים ביום 5.7.2015 לפני כב' השופטת מרב גרינברג, מפאת יציאתי לשבתון, נעתר בית המשפט לבקשת הנאשם והורה לערוך לו חוות דעת לעניין התאמתו לריצוי עונש מאסר בעבודת שירות. יוער כי המאשימה התנגדה לכך ובית המשפט הבהיר לנאשם כי אין בהפנייתו לממונה כדי לקבוע כל מסמרות או לטפח ציפיות שווא אצל הנאשם.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לבצע עבודת שירות.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד עדי ערד, עמדה על חומרתה הרבה של עבירת החזקת הנשק, עתרה למתחם עונש הולם שנע בין שנתיים מאסר לארבע שנות מאסר, ובקשה לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד שרון גואטה, התמקדה בטיעוניה בעונש הקל שנגזר על נאשם 2. לדברי הסנגורית, לשני הנאשמים יוחסה אותה עבירה בתחילת הדרך, ופעולת הסיוע של נאשם 2 אינה נופלת, במקרה הנוכחי, מן הביצוע העיקרי של נאשם 1. ההגנה הגישה פסיקה שמכירה במצבים בהם עונשו של המבצע לא יהיה חמור מעונשו של המסייע.

עוד הפנתה הסנגורית לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מן התסקיר, ציינה כי הנאשם היה נתון במעצר תקופה לא קצרה ואחר זאת בתנאים מגבילים, הפנתה לדוח ועדת דורנר שהביע ספקנות בנוגע ליעילותם של מאסרים

קצרים, ועתרה לגזור על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם בדברו האחרון לעונש עמד על הנסיבות שהביאוהו להחזיק בנשק, תיאר כיצד הסתבכותו בביצוע העבירה המיטה אסון על משפחתו ועל עסקו, הביע חרטה וביקש את רחמי בית המשפט.

דין

7. הנאשם החזיק תחת שליטתו כלי נשק ארוך, מחסנית ובה כדורים תואמים לנשק ומחסנית ובה כדורי אקדח. המעשה בביצועו הסתבך הנאשם הוא מעשה חמור וטמונה בו סכנה ניכרת לשלום הציבור. עבירות הנשק הפכו למכת מדינה, ובאזורנו אף ל"מכת אזור". פגיעתן של העבירות קשה. נשק לא מורשה שמוחזק על ידי פלוני היום, מחר ייעשה בו שימוש לרעה על ידי פלוני עצמו או על ידי אחרים.

8. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על הסכנה הרבה הגלומה בהחזקת כלי ירייה על ידי מי שאינם מורשים לכך, סכנה שמצדיקה נקיטת יד קשה כלפי המורשעים בביצוע עבירה זו:

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית- המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין."
[רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (2004)].

וכן-

"...יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד."
[ע"פ 3306/00 אבוסינה נ' מדינת ישראל (2000)].

9. המציאות הביטחונית השוררת בישראל וזמירותם של כלי הנשק החמים, מצדיקה אף היא החמרה בענישה [ראו והשוו ע"פ 1332/04 מדינת ישראל נ' פס, פ"ד נח(5) 541 (2004)].

10. הנאשם טען לפני שירות המבחן ולפני כי החזיק בנשק זמן קצר לאחר שהותקף על ידי אחר. טענה זו לא בא זכרה בכתב האישום בעובדותיו הודה הנאשם והיא לא תשמש כשתתית לגזירת הדין.

11. בהתחשב באמור לעיל, בעקרון ההלימה בין מעשה לעונש, וברמת הענישה הנוהגת במקרים דומים [ראו עפ"ג 27108-01-16 (מרכז) **מדינת ישראל נ' נוסיראת** (8.5.2016) וכן עפ"ג (מרכז) 50329-10-15 **מדינת ישראל נ' ענזי** (26.1.2016)], אני קובע כי מתחם העונש ההולם מקרה זה הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשי מאסר, וזאת כעונש עיקרי. אציין כי המאשימה עתרה אמנם למתחם עונש הולם חמור בהרבה, אך לא הציגה לעיוני ולו גזר דין אחד התומך בעמדתה זו.

12. האמור בתסקיר לא שכנעני כי יש מקום לחורג לקולה בעניינו של נאשם זה מטעמי שיקום. הנאשם אמנם משתתף בקבוצה טיפולית אך שירות המבחן בעצמו אינו סבור כי הוא בר שיקום וראינו כי גם בשלב מאוחר זה לא נוטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו ואינו מכיר די הצורך בחומרת התנהגותו. ניכר כי המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם אינה נובעת משיקולי שיקום, אלא מטעמי רחמים.

13. עם זה, העונש שנגזר (בהסכמה) על נאשם 2 חייב לשמש נקודת מוצא לעונש שייגזר על הנאשם, ולטעמי אף מחייב חריגה לקולה ממתחם העונש שקבעתי לעיל. כפי שציינתי למשל בת"פ 19312-03-13 **מדינת ישראל נ' עבדא** (8.10.2013), מחייב עקרון האחידות בענישה לגזור עונשים דומים על נאשמים שביצעו מעשים דומים ונסיבותיהם דומות.

לדעתי, עקרון האחידות בענישה גובר, בנסיבות מתאימות, על עקרונות גזירת העונש כפי שבאו לידי ביטוי בתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

במקרה דנן אין כל אפשרות להתעלם מן העונש הקל שנגזר על נאשם 2 במסגרת הסדר הטיעון עמו. בכתב האישום המתוקן בענינם של שני הנאשמים נאמר כי נאשם 2 סייע להחזקת הנשק בכך שאפשר את החזקת הנשק ופעל למנוע גילוי. זהו סיוע בדרגה גבוהה והפעולה למניעת גילוי הנשק היא נסיבה מחמירה שכלל אינה מתקיימת בעניינו של הנאשם שלפניי.

אמנם, אין זה המקרה החריג בו ראוי להשוות את עונשו של המבצע לעונשו של המסייע, אך גם אין כל הצדקה לגזור עליו עונש חמור יותר מפי שניים העונש שנגזר על המסייע [ראו והשוו ע"פ 4592/15 **פדידה נד מדינת ישראל** (8.2.2016)], כפי שעותרת התביעה.

14. במצב דברים זה החלטתי לגזור על הנאשם עונש עיקרי של שמונה חודשי מאסר בפועל.

אמת, מן האמור בדוח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים מנובמבר 2015 (**דוח דורנר**), אשר אומץ על ידי הממשלה, עולה כי עונשי מאסר קצרים אינם משיגים, במרבית המקרים, את מטרות הענישה הקלאסיות, כגון הרתעה, אלא רק מעודדים את הנטייה לעבריינות. אך הנאשם שלפניי כבר הסתבך בעבר בפלילים, ובכל מקרה - נוכח עמדתו העקבית של בית המשפט המחוזי בתחום הענישה בעבירות של החזקת הנשק, לא ראיתי במקרה זה אפשרות לסטות עוד ממתחם העונש ההולם כך שהנאשם יוכל לרצות את עונשו בעבודות שירות.

15. שקלתי את כל השיקולים לחומרה ולקולה. נתתי דעתי להודאת הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן מבלי שניהל משפט, לעברו הפלילי, לכל האמור בתסקיר המבחן לרבות ההבנה כי לא ביצע עבירות מאז שנת 2008, לכלל נסיבותיו האישיות וכן למעצרו ולתנאים המגבילים בהם היה נתון.

החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

- מאסר בפועל בן שמונה (8) חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 1.12.2015 ועד ליום 13.1.2016.
- מאסר על תנאי בן ששה (6) חודשים והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה בה הורשע.
- קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בעשרה תשלומים חודשיים ושווים החל באחד בחודש הראשון לשחרורו ממאסר ובכל אחד בחודש שלאחריו.

16. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

17. ניתן צו להשמדת/חילוט הנשק והתחמושת, אשר ייכנס לתוקף לאחר המועד החוקי להגשת ערעור, ואם יוגש ערעור - לאחר פסק הדין בערעור. בכל מקרה תנהג המדינה במוצגים לפי כל דין.

ניתן היום, ט' טבת תשע"ח, 27 דצמבר 2017, במעמד הנוכחים.